

ΜΕΘΑΝΑ

Χ Ε Ι Μ Ω Ν Ι Α Τ Ι Κ Η Ε Π Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η

ΚΕΙΜΕΝΟ : ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ : Δ. ΒΡΑΝΑΣ - Σ. ΚΟΥΒΑΡΗΣ - Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

Μέθανα αρχές Φλεβάρη 2005. Το μεγαλύτερο τμήμα της Ελλάδας είναι ολόλευκο απ' τα χιόνια. Εδώ, το μόνο λευκό είναι τα ανθάκια της μυγδαλιάς. ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

Η πρόσκληση του **Δημήτρη Πάλλη** μας βρίσκει κυκλωμένους απ' τα χιόνια του Φλεβάρη. "Σας περιμένω για ένα χειμωνιάτικο τριήμερο στα Μέθανα".

Άρχισα ν' ανακαλώ τις τελευταίες μήμες και εικόνες απ' τα Μέθανα. Ήταν όλες καλοκαιρινές και ηλιόλουστες: η γαλάζια απεραντοσύνη των κόλπων του Σαρωνικού και της Επιδαύρου με τα κότερα και τα σκάφη αναψυχής. Τα γραφικά τραπεζάκια των ταβερνεϊών και των ουζερί πλάι στο κύμα. Οι ανέμελοι επισκέπτες που λιάζονταν στις καφετερίες του λιμανιού. Ο περίπλους στις δυτικές και βόρειες ακτές της Χερσονήσου. Οι νυχτερινές ώρες κάτω από τον έναστρο ουρανό στον αύλειο χώρο του Ξενώνα "ΑΡΣΙΝΟΗ". Αναρωτιόμουν λοιπόν ποιες απ' αυτές τις αξέχαστες στιγμές θα μπορούσα να ζήσω το χειμώνα.

- *Μάλλον καμιά, μου λείει ο Πάλλης. Θα δεις, ωστόσο, πως και στα Μέθανα είν' ο χειμώνας όμορφος και μάλιστα διαφορετικός σε σχέση με τη Βόρεια Ελλάδα.*

Από τον Παχιωμένο Βορρά στην Ευκρατι ζώνη του νότου

Χιονισμένη Θεσσαλονίκη, αχανείς λευκές εκτάσεις στις πεδιάδες του Αξιού και της Κατερίνης, Όλυμπος και Κίτσαβος γέροντες κατάλευκοι, με κυρτούς τους ώμους από αμέτρητους τόνους χιονιού. Όλα τα διάσημα ορεινά συγκροτήματα μας υποδέχονται με το επίσημο χειμερινό τους ένδυμα, χωρίς να εξαιρούνται και οι πιο ταπεινές λοφοπλαγιές.

Κάπου εκεί, στο ύψος της προών "Καμιάς Σκάλας", που μετά από τόσα χρόνια καλοσύνεψε, προβάλλει στο βάθος απ' τα νερά του Σαρωνικού, ένας όγκος μακρύς και τόσο γνώριμος: **η Χερσονήσος των Μεθάνων**. Σε αντίθεση με τόσα άλλα βουνά καμιά λευκή πινελιά δεν διασπά την σκουρόχρωμη επιφάνεια του όγκου. Σαν να θέλησε ν' αποφύγει τη

λάβρα του ηφαιστείου ο χιονιάς. Μόνο βουνό στην περιοχή, που διατηρεί ακόμα μια αγνή, λευκή ανάμνηση είναι το απότομο **Ορθολίθι**, αντίκρου από τα Μέθανα.

Ο ήλιος χαμηλώνει, ξεκινάει το δειλινό απαλό και χρυσοκόκκινο, γλυκαίνουν τα χρώματα της λάβας. Η θέρμανση δεν χρειάζεται πια στο αυτοκίνητο. Ανοίγει δειλά ένα παράθυρο. Περνάει μέσα μια δροσερή πνοή καλοδεχούμενη. Βρισκόμαστε στα Μέθανα.

- Μέσα σε λίγες ώρες, νιώθω σαν νάμαι σε άλλο τόπο, μου λέει ο γιος μου ο **Δημήτρης**.

Δεν έχει άδικο. Το πρωί στην αναχώρησή μας ο συσσωρευμένος πάγος γύρω από τους υαλοκαθαριστήρες κράτησε ως την Κατερίνη. Εδώ, στη χώρα των Μεθάνων, μας καλωσορίζει η Άνοιξη, "τραπεζάκια έξω", αγριολούλουδα και χλόη, ανθισμένες μυγαλιές. Στο Μεγαλοχώρι όμως μας χτυπάει ένα ψυχρό αεράκι που έρχεται από το Ορθολίθι. Σχεδόν

Στις λίγες κρύες νύχτες του χειμώνα, το τζάκι της ΑΡΣΙΝΟΗΣ χαρίζει συντροφιά και θαλπωρή στους επισκέπτες της. ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

αμέσως τραβάει την προσοχή μου στον ξενώνα ΑΡΣΙΝΟΗ, κάτι που δεν υπήρχε την προηγούμενη φορά. Είναι ο καπνός μιας καμινάδας, που εξέρχεται πάνω από τα κεραμίδια της αίθουσας εστίασης. Έτσι όπως στροβιλίζεται ο καπνός στον ουρανό, μας υπενθυμίζει ότι ακόμα και στα Μέθανα, ο χειμώνας δεν έχει αποχωρήσει οριστικά.

Πετυχαίνουμε τον Δημήτρη Πάλλη τη στιγμή που συδαιλίζει τα κάρβουνα και προσθέτει στο νεότευκτο τζάκι του μερικά ξεροξύλα ελιάς. -Είναι μεγάλη χαρά ν' ανασκαλεύεις τα ξύλα στη φωτιά, μου λέει καθώς αγκαλιαζόμαστε. Φέρνει στο νου μνήμες από το παρελθόν, την παιδική ηλικία, το χωριό και τους παππούδες, τότε που η αναμμένη εστία ήταν το κέντρο του σπιτιού.

Καθώς πέφτει η νύχτα στην ΑΡΣΙΝΟΗ, καταφθάνουν ένας-ένας οι φίλοι, που μας συνδέουν μαζί τους τόσες αναμνήσεις. Ο **Σταύρος Κούβαρης**, ο **Θοδωρής Ιωάννου**, ο **Δημήτρης** ο **Βρανάς** και τόσο άλλοι.

Ρίχνω ολόγυρά μου μια ματιά. Παντού πρόσωπα γνώριμα, φιλικά, με μόνιμο χαμόγελο. Ο Πάλλης είναι αφοσιωμένος στο τζάκι εδώ και ώρα. Το έχει μετατρέψει σε μια μεγάλη ψησταριά, που τροφοδοτεί με θαμνάσια ντόπια κρέατα τους φίλους του. Ακούραστους βοηθούς έχει τους τρεις γιους του, τον **Μιχάλη**, τον **Στέλιο** και τον **Γιώργο**. Όρθιος ο Βρανάς αγοράζει, σκορπίζει γύρω του γέλιο αστείρευτο. Διακοσμημένη λιτά αλλά με εξαιρετικό γούστο, η αίθουσα της Αρσινόης ζει στιγμές υπέρτατης ευδαιμονίας. Κάποια στιγμή, μετά τα μεσάνυχτα, βγαίνω για λίγο στην αυλή. Ψύχρα, χειμώνας. Ο αέρας σφυρίζει, τα κλαδιά του μεγάλου πεύκου σείονται δυνατά. Τα τραπεζάκια, ωστόσο, με τις καρέκλες περιμένουν.

Για να θυμίζουν με την παρουσία τους, πως, όπου νάσαι ο χειμώνας τελειώνει.

Η εξερεινισσι ξαναρχίζει

Πρωί-πρωί δεκάδες μικροπούλια τιτιβίζουν ασταμάτητα ανάμεσα στα πεύκα. Λίγο πριν βγει ο ήλιος, η μέρα εξακολουθεί να είναι ψυχρή, ωστόσο σε τίποτε δεν θυμίζει τα παγωμένα χαράματα στη Βόρεια Ελλάδα. Στην κουζίνα της ΑΡΣΙΝΟΗΣ υπάρχουν τα πάντα. Ετοιμάζω τον καφέ μου και τον απολαμβάνω με τη συναυλία των πουλιών στο υπαίθριο τραπέζακι, κάτω ακριβώς από το μεγάλο πεύκο. Αν εξαιρέσουμε το βαρύτερο

ζωντανεύει. Πολύ χαίρομαι που είμαι ανέμελος σαν κι αυτούς, χωρίς κάθε στιγμή να κοιτάζω το ρολόι για να προλάβω κάποια συγκεκριμένη αποστολή. Ωστόσο οι φίλοι μου έχουν άλλα σχέδια. Πρώτα με πλησιάζει ο Σταύρος Κούβαρης.

-Σέβομαι βέβαια τις μίνι διακοπές σου, θα ήθελα όμως να σου δείξω κάτι που ανακάλυψα τώρα τελευταία και πιθανολογώ πως θα σ' ενδιαφέρει.

Αμέσως μετά έρχεται ο Δημήτρης Πάλλης.

-Έχω μιλήσει με τους μπαρμπάδες μου στην Κουνουπίτσα και στην Πάνω Μούσκα. Αύριο

Ηλιόλουστος από το πρωί ο ξενώνας ΑΡΣΙΝΟΗ, στεγάζεται στις αίθουσες του παλιού Σχολείου του Μεγαλοχωριού. Πέρα από τη θάλασσα μόλις ασπρίζει το Ορθολίθι. ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

Από το παλιό Δημοτικό Σχολείο του χωριού έχουν απομείνει ο άβακας, ένα θρανίο και ένας ... όψιμος μαθητής. ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

ντύσιμο, νιώθω σαν να ζω στιγμές του περασμένου καλοκαιριού.

Ο κόλπος της Επιδάουρου, αλλάζει σταδιακά το χρώμα των νερών του. Ο ήλιος ανεβαίνει, στέλνει το φως του στις προσόψεις όλων των δωματίων του ξενώνα.

Ένας - ένας οι ένοικοι ξυπνούν, ο τόπος

το πρωί μας περιμένον. Είναι και μια ευκαιρία να επισκεφτείς τα άλλα δύο ξεχωκλήσια της περιοχής, που δεν είχες προλάβει την προηγούμενη φορά.

-Και φυσικά να επανορθώσω μια ανακρίβεια στο άρθρο των Μεθάνων, του απαντάω, όταν, είχε ονομάσει το ξεχωκλήσι του Αγίου Δημη-

Μεγάλος και νεαρός αετός σε ... εκπαιδευτική πτήση στον ουρανό των Μεθάνων. ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

τρίου, ως Αγίου Κωνσταντίνου.

Να λοιπόν, που ακόμα και στις "διακοπές", είναι αδύνατον ν' απαλλαγώ από το σημειωματάριο και την φωτογραφική μου μηχανή. Διασχίζουμε τον ορεινό όγκο των Μεθάνων με βόρεια κατεύθυνση. Το τοπίο, σε σχέση με το καλοκαίρι, παραμένει αναλλοίωτο αφού η κύρια βλάστηση, τα πουρνάρια και τα πεύκα, δεν επηρεάζεται από τη διαδοχή των εποχών. Μόνον τα κλήματα έχουν χάσει τα φυλλώματά τους κι έτσι τα αμπελάκια μοιάζουν με ταπεινά κομμάτια γης, φυτεμένα με ξερόγλαδα. Το έδαφος αντίθετα είναι καλυμμένο με παχύ στρώμα χλόης και κίτρινα - κυρίως - αγριολούλουδα σε μεγάλους αριθμούς. Μετά τις ανηφοριές φτάνουμε στα θεαματικά οροπέδια, που καθένα τους φιλοξενεί κι από έναν εκτεταμένο κρατήρα ηφαιστείου. Αυτοί βέβαια οι κρατήρες των Μεθάνων δεν διαθέτουν το χαρακτηριστικό κυκλικό σχήμα των κρατήρων της Νισύρου. Μοιάζουν περισσότερο με βαθιές κοιλάδες, που τα πρανή τους καλύπτονται από ποικίλη βλάστηση ή από

τραχείς όγκους λάβας με χρώμα καφεκόκκινο. Στη θέση "Μακρούλογγος", έναν μακρόστενο κρατήρα από τους μεγαλύτερους και αρχαιότερους, σταματάμε. Μερικές δεκάδες μέτρα έξω από το δρόμο βρίσκεται μια στέρνα συλλογής βροχίνου νερού. Το χαρακτηριστικό της στόμιο από λαξευτό λίθο είναι παρόμοιο με τα στόμια που τόσες φορές μας έχουν εντυπωσιάσει στις στέρνες των Μεθάνων. Δίπλα ακριβώς ορθώνεται μια λίθινη κολώνα, άψογου κυλινδρικού σχήματος και ύψους 70 περίπου εκατοστών. Η ηλικία της είναι απροσδιόριστη, οπωσδήποτε όμως δεν είναι σύγχρονη. Κι ενώ αναρωπιέμαι ποιος και γιατί την κατασκεύασε ή την απόθεσε σ' αυτή την ερημιά, ο Σταύρος μου δείχνει με το χέρι τα υπολείμματα ενός κτίσματος, 50 περίπου μέτρα παραπέρα. Από μακριά δεν είναι κάτι εντυπωσιακό. Καθώς πλησιάζουμε όμως το κτίσμα μας αποκαλύπτει τις ιδιαιτερότητές του, που οπωσδήποτε το διαφοροποιούν από οποιαδήποτε ερειπωμένη αγροτική κατασκευή. Και πρώτα - πρώτα η τοιχοποιία του. Είναι

Τα αινιγματικά ερείπια του παμπάλαιου, άγνωστης ταυτότητας εξωκκλησιού. Χαρακτηριστικοί είναι οι πελεκητοί ογκόλιθοι στην είσοδο του κτίσματος. Διακρίνεται στο κέντρο ο πεσμένος κίονας και στο βάθος ο καμπύλος τοίχος του ιερού. ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

Στην επάνω επιφάνεια ενός ογκόλιθου διακρίνεται καθαρά το βαθύ χάραγμα με το σχήμα του ψαριού, το πασίγνωστο Χριστιανικό σύμβολο (Ι.Χ.Θ.Υ.Σ.).

ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

κατασκευασμένη από λαξευτούς - ως επί το πλείστον - λίθους μεγάλων διαστάσεων, που διαφέρουν σημαντικά από τους αντίστοιχους λίθους που χρησιμοποιούνται για τις πεζούλες ή τις παλιές αγροτικές κατοικίες στην ύπαιθρο των Μεθάνων. Στην είσοδο - ιδιαίτερα - του κτίσματος οι λίθοι είναι μεγαλύτεροι. Η τοιχοποιία έχει υποστεί μεγάλη φθορά, το ύψος της δεν ξεπερνάει το ενάμιση μέτρο. Είναι φανερό, ότι πολλοί από τους λίθους έχουν αφαιρεθεί και χρησιμοποιηθεί μεταγενέστερα σε παρακείμενες κατασκευές.

Το σχήμα του κτίσματος είναι ελαφρά επίμηκες και παραπέμπει σε μονόχωρο δωμάτιο. Με μια όμως προσεκτικότερη ματιά το ταπεινό ερείπιο αποκτά μια αδιαμφισβήτητη ταυτότητα. Ο τοίχος του στην κατεύθυνση της Ανατολής είναι καμπύλος, που σημαίνει ότι εκεί είναι η θέση του Ιερού. Το κτίσμα επομένως είναι ναός. Στο κέντρο του ναΐσκου και κοντά στο Ιερό, κείται στο έδαφος ένα μεγάλο κομμάτι κολώνας, όμοιας κατασκευής με την κολώνα πλάι στη στέγνα. Το έδαφος είναι κατάσπαρτο με κεραμικά όστρακα, τμήματα από χερούλια αγγείων και κομμάτια από την κεραμοσκεπή.

-Το μόνο που δεν μπορώ να προσδιορίσω με βεβαιότητα είναι η ηλικία του ναΐσκου, λέει ο Σταύρος. Πιθανολογώ όμως, πως μπορεί να είναι πρωτοβυζαντινός.

Σε υψόμετρο 600 περίπου μέτρων, ο τόπος γύρω είναι υπέροχος, κατάφυτος με κουμαριές, πεύκα και πουρνάρια και πλαγιές με όγκους λάβας. Θα μπορούσαμε να μείνουμε πολλή ώρα, ρεμβάζοντας και παρατηρώντας

τα ερείπια. Στην "Καμμένη Χώρα" όμως, στο "Οινοθεραπευτήριο ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ", ο Θεόδωρος Ιωάννου με τη γυναίκα του την Ντόρτε γιορτάζουν τη γέννηση της κόρης τους. Καθώς αποχωρούμε από τον αινιγματικό ναΐσκο, ο Σταύρος που προπορεύεται, σταματάει ξαφνικά και σκύβει στο έδαφος. Αμέσως μετά μου κάνει νόημα να πλησιάσω.

-Να λοιπόν, που, αν και ήρθα εδώ άλλες δύο φορές, εξακολούθω να ανακαλύπτω πράγματα στον τόπο, μου λέει και μου δείχνει έναν λαξευτό ογκόλιθο, προφανώς αποσπασμένο απ' τον ναΐσκο. Στην επάνω επιφάνεια του λίθου διακρίνεται ένα χάραγμα, βαθύ και εμφανέστατο.

Το σχήμα του δεν αφήνει καμμία αμφιβολία. Οι αδρές γραμμές - πολύ λιτές είν' η αλήθεια - απεικονίζουν ένα ψάρι. Είναι ο πασίγνωστος **Ι.Χ.Θ.Υ.Σ.**, το περίφημο χριστιανικό σύμβολο με την αλληγορική του σημασία (**Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ**). Μένουμε κατάπληκτοι μ' αυτό το εύρημα, που μόνον από τύχη ή με μεγάλη παρατηρητικότητα θα μπορούσε να εντοπίσει κανείς, ανάμεσα στις εκατοντάδες αδιάφορες πέτρες που είναι κατάσπαρτες στον τόπο.

-Κάποτε πρέπει να το δει κάποιος ειδικότερος από μας, λέω στον Σταύρο.

Συνεχίζουμε τη διαδρομή μας ενθουσιασμένοι μ' αυτή τη μικρή μας ανακάλυψη. Σε κάποια ανήλιαγα σημεία, κάτω από τα πεύκα, διατηρούνται ακόμη ίχνη από την πρόσφατη χιονόπτωση, που επισκέφτηκε - έστω για λίγο - τα ορεινότερα τμήματα της Χερσονήσου των Μεθάνων. Κατηφορίζουμε προς την "Στέγνα

Στον ερειπωμένο οικισμό της "Στέρνας του Γαμπρού" τα αλώνια διατηρούνται σε πολύ καλή κατάσταση. ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

"Οινοθεραπευτήριο ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ" στην Καμμένη Χώρα. Η οικογένεια του Θωδωρή Ιωάννου γιορτάζει για την νεογέννητη κορούλα τους, τον 24ο κάτοικο του χωριού. ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

του Γαμπρού", αυτόν τον παλιό, εγκαταλελειμμένο οικισμό με την ομοιόμορφη κατασκευή των ερειπωμένων του σπιτιών από ηφαιστειακή πέτρα καφεκόκκινη. Καθώς παρατηρώ τα υπολείμματα του οικισμού και το θαυμάσιο τοπίο, σκέφτομαι πως με μια συνολική ανάπλαση θα μπορούσαν να μετατραπούν σ' έναν προορισμό ανεπανάληπτο. Τα μόνα στοιχεία του τόπου που διατηρούνται σε πολύ καλή κατάσταση, είναι το λευκοχρισμένο εκκλησάκι της Αγίας Σωτήρας και δυο θαυμάσια αλώνια.

Αρκετά αργοπορημένοι φτάνουμε στα λημέρια του Θεωδωρή. Κόσμος πολύς, πελάτες και φίλοι. Πίνουμε όλοι στην υγεία του νεογέννητου, που αποτελεί ήδη τον 24ο κάτοικο της Καμμένης Χώρας. Παρόντες είναι και οι γονείς της Ντόρτε, που έχουν έρθει από τη Δανία για να γιορτάσουν το τρίτο τους εγγονάκι, με πυκνά μαύρα μαλλιά αυτό, σε αντίθε-

Ο Θεωδωρής Ιωάννου, ευτυχής πατέρας της νεογέννητης κορούλας του. ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

Μια γωνιά από την αίθουσα της ΑΡΣΙΝΟΗΣ με φωτογραφίες και παραδοσιακά προϊόντα της περιοχής. ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

ση με τα δύο κατάξανθα προηγούμενα.

Οι ωραίες όμως στιγμές στα Μέθανα συνεχίζονται ως αργά. Μερικές ώρες μετά η φιλόξενη αίθουσα της ΑΡΣΙΝΟΗΣ γεμίζει και πάλι από κόσμο, το τζάκι καίει στη γωνιά. Κά-ποια στιγμή σταματάει η μουσική, ο **Γιώργος Φλαμπούρης** βγάζει από τη θήκη την κιθάρα και όλοι σιγοτραγουδούν μαζί του τραγούδια γνωστά και αγαπημένα.

Στην Κουνουπίτσα και στην Πάνω Μούσκα.

Ευτυχώς που τα ραντεβού μας με τους μπαρμπάδες του Πάλλη δεν ήταν από εκείνα που χαρακτηρίζονται "επαγγελματικά", που προϋποθέτουν δηλαδή αυξημένη ακρίβεια. Αλλιώς θα δημιουργούσαμε κάκιστη εντύπωση για την ασυνέπιά μας. Το πρακτικό αποτέλεσμα βέβαια ήταν, ότι φτάνοντας στην Κουνουπίτσα είχε περάσει προ πολλού η ώρα του καφέ. Έτσι ο **μπάρμπα-Γιώργος ο Τζαβέλλας** μας υποδέχεται με κεφαλοτύρι και

ρετσίνα.

-Εμείς στο χωριό μας την ώρα αυτή πίνουμε κρασάκι.

Δεν του χαλάμε το χατίρι. Τσουγκρίζουμε μαζί του και δοκιμάζουμε το εξαιρετικό κεφαλοτύρι των Μεθάνων. Πρόεδρος της Κοινότητας από το 1953 ως το 1978 ο μπάρμπα-Γιώργης, στα 93 του σήμερα, εξακολουθεί ν' απασχολείται.

Τον αποχαιρετάμε και βγαίνουμε στην Κουνουπίτσα για ένα μικρό περίπατο.

Ήλιος και ζέστη ανοιξιότιχη, γλυκό αεράκι θαλασσινό. Το όμορφο χωριό, που εξακολουθεί να διατηρεί τον παραδοσιακό του χαρακτήρα, γίνεται τις μέρες αυτές ακόμη ωραιότερο. Οι αλλαγές είναι ήδη ορατές από την πλατεία. Το τσιμέντο που την κάλυπτε το καλοκαίρι - υλικό τόσο άχαρο και τόσο ξένο προς την παράδοση του τόπου - έχει οριστικά ξηλωθεί. Στη θέση του τοποθετούνται με κάθε επιμέλεια, έξοχες πλάκες από ντόπια ηφαιστειακή πέτρα, που επαναφέρουν την αρχιτεκτονική αρμονία στο χωριό.

Τα μίζερα τσιμέντα έχουν ξηλωθεί. Η Κουνουπίτσα πλακοστρώνεται με ντόπια ηφαιστειακή πέτρα, μέσα από το πρόγραμμα ανάπλασης ορεινών οικισμών του Δήμου Μεθάνων. ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

Στα 93 του χρόνια ο μπάρμπα-Γιώργης ο Τζαβέλλας, είναι φιλόξενος οικοδεσπότης και το επίκεντρο της παρέας.

ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

Μια παλιά ζυγαριά, λευκό κρασάκι και κεφαλοτύρι στο κονάκι του μπάρμπα Γιώργη του Τζαβέλλα, στην Κουνουπίτσα.

ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

-Είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι που εγκρίθηκαν οι προτάσεις που υποβάλαμε, μου λέει αργότερα ο Δήμαρχος Μεθάνων **Χρήστος Πάλλης**. Πρόκειται για το πρόγραμμα Ο.Π.Α.Α.Χ. του Υπουργείου Γεωργίας που χρηματοδοτείται από το Γ. Κ.Π.Σ. και, στη δική μας περίπτωση, αφορά στην ανάπλαση με παραδοσιακές ηφαιστειακές πλάκες των ορεινών οικισμών της **Κουνουπίτσας**, του **Μεγαλοχωρίου** και της **Καμμένης Χώρας**. Είναι ένα σημαντικό έργο που θα τονίσει ακόμη

περισσότερο τον παραδοσιακό χαρακτήρα αυτών των ωραίων οικισμών του τόπου μας. Η πιο ευχάριστη έκπληξη όμως δεν προέρχεται τόσο απ' την πλατεία, που θα μπορούσε να θεωρηθεί "έργο βιτρίνας", αλλά από τα αθέατα στενά δρομάκια του χωριού, που, στρωμένα ήδη μ' αυτή τη θαυμάσια πλάκα, προσφέρουν αληθινή περιπατητική ευχαρίστηση στον επισκέπτη της Κουνουπίτσας. Ανηφορίζουμε προς τον **Μακρύλογο**, την παλιά **Πάνω Μούσκα**. Μετά από κάθε στροφή

ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

Ο κυρ Αντώνης Πάλλης με τον αγαπημένο του "Ψαρρά". Μια στιγμή σπάνιας ομορφιάς, αποτυπωμένη από το φακό του Δημήτρη Βρανά.

Μεταβυζαντινό εξωκκλήσι Αη Γιάννη, πάνω από την Κουνουπίτσα. Τοιχοποιία με ηφαιστειακή πέτρα και διακοσμητικά μοτίβα με τουβλάκια. ΦΩΤ. Σ. ΚΟΥΒΑΡΗΣ

Λεπτομέρεια από την μοναδική τοιχογραφία που σώζεται - έστω και με μεγάλες φθορές - στον βόρειο τοίχο του εξωκκλησιού του Αη Γιάννη. (κάτω αριστερά) ΦΩΤ. Σ. ΚΟΥΒΑΡΗΣ

Χάραγμα σ' ένα σημείο της τοιχογραφίας που μοιάζει με τον βυζαντινό "Δρόμωνα". ΦΩΤ. Σ. ΚΟΥΒΑΡΗΣ

του δρόμου η κάτοψη της Κουνουπίτσας γίνεται ομορφότερη. Παράλληλα ξεδιπλώνεται όλο και πιο πανοραμικά στα μάτια μας αυτό το ανεπανάληπτο υπερθέαμα του Σαρωνικού με την ακύμαντη θάλασσα, την **Αίγινα**, το **Αγκίστρι** και τα άλλα μικρονήσια. Στο βάθος του ορίζοντα, τυλιγμένες στην αχλύ, προβάλλουν οι χιονισμένες κορυφές της Πάρνηθας, ίσως για να μας υπενθυμίζουν, ότι κάπου μακρύτερα συνεχίζει ο χειμώνας.

Μερικά χιλιόμετρα πιο πάνω σταματάμε μπροστά στην εκκλησία της Αγ. Βαρβάρας, που θα μπορούσε να ήταν πραγματικά όμορφη, αν δεν είχε υποστεί κάποιες αδικαιολόγητες τοιμεντένιες επεκτάσεις. Εδώ μας περιμένει ο κυρ-**Αντώνης Πάλλης**, θεός του Δημήτρη. Ο συμπαθέστατος αυτός άνθρωπος έχει κατεβεί από την Πάνω Μούσκα με τον αχώριστο τετράποδο σύντροφό του τον "Ψαρχή", για να μας ξεναγήσει ο ίδιος στα ερημόκλησα του τόπου του.

Ξεκινάμε αρχικά για το ξωκκλήσι του **Αη-Γιάννη**. Μερικές δεκάδες μέτρα πίσω από το Ιερό της Αγ. Βαρβάρας αρχίζει ένα

μονοπάτι με ίχνη παλιού καλντεριμιού. Μόλις 150 μ. μετά αποκαλύπτεται ανάμεσα σε πυκνά πουρνάρια ο μικροσκοπικός ναΐσκος του Αη-Γιάννη. Είναι ένα αρχιτεκτονικό αριστούργημα με τοιχοποιία από ηφαιστειακούς λίθους. Ανάμεσά τους παρεμβάλλονται μικρά κομμάτια από κόκκινα τουβλάκια που σχηματίζουν ωραία διακοσμητικά μοτίβα, τόσο στην είσοδο και στο ιερό, όσο και στους πλαϊνούς τοίχους του ναΐσκου. Η στέγη είναι δίρριχτη και αποτελείται από στιβαρές κερα-μιδόπλακες. Η είσοδος του Αη-Γιάννη είναι ανοιχτή.

Η μοναδική τοιχογραφία που σώζεται είναι στον βόρειο τοίχο. Είναι πολύ παλιά και, παρά τη μεγάλη της φθορά, αποκαλύπτει στοιχεία εξαιρετης τεχνικής. Σε κάποια σημεία της τοιχογραφίας διακρίνονται μερικά, παλιά επίσης, χαράγματα, που απεικονίζουν το σκαρί ενός πλοίου με μεγάλες ομοιότητες με τον βυζαντινό "δρόμωνα".

Η φθορά επεκτείνεται δυστυχώς και στο δάπεδο του ναΐσκου, που κάποτε πρέπει να ήταν πλακόστρωτο, σήμερα όμως είναι σε κακή κατάσταση.

Ναός Αγ. Κωνσταντίνου, σταυροειδής με τρούλο, κτίσμα πετρόχτιστο με στιβαρότατη τοιχοποιία και κεραμίδια βυζαντινού τύπου στις σκεπές. ΦΩΤ. Σ. ΚΟΥΒΑΡΗΣ

Θαυμάσιο αλώνι με κορυφαία θέα στο υψηλότερο σημείο της Πάνω Μούσκας.

ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

Στο μπαλκόνι του Αντώνη Πάλλη, στην Πάνω Μούσκα. Κρασάκι, ελίτσες και ήλιος ανοιξιιάτικός. (Δεξιά) ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

Δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε με βεβαιότητα τον χρόνο κατασκευής του Αη Γιάννη, δεν πρέπει όμως να είναι νεώτερος από τον 16ο-17ο αιώνα.

Επιστρέφουμε στην Αγ. Βαρβάρα και, 300 περίπου μέτρα προς τα ΝΑ, διακρίνουμε το γνώριμο περίγραμμα από το όμοιας αρχιτεκτονικής εξωκκλήσι του **Αγ. Δημητρίου**, που είχαμε περιγράψει στο προηγούμενο άρθρο με την εσφαλμένη ονομασία "Άγιος Κωνσταντίνος".

Κατευθυνόμαστε ήδη προς τον Αγ. Κων/νο. Αμέσως μετά την Αγ. Βαρβάρα η άσφαλτος διχάζεται. Μια πινακίδα μας οδηγεί δεξιά προς τα **Παλαιά Λουτρά**, ενώ μια άλλη αριστερά προς τον **Μακρύλογο** (την Πάνω Μούσκα). Μπροστά στην πινακίδα ανηφορίζει αριστερά ένας χωματόδρομος με κατεύθυνση ΝΑ. Μετά από 300μ. συναντάμε ακριβώς πάνω από το δρόμο στα δεξιά, ένα μεγάλο αλώνι σε άριστη κατάσταση διατήρη-

σης, που αρχικά προσπερνάμε χωρίς να αντιληφθούμε την παρουσία του. Αμέσως μετά στρίβουμε αριστερά με κατεύθυνση Α. 250 περίπου μέτρα μακρύτερα δεσπόζει σ' ένα πλάτωμα ο ναός του **Αγ. Κωνσταντίνου**. Οι διαστάσεις του είναι σημαντικά μεγαλύτερες από των δύο προηγούμενων ναϊσκων. Διαφέρει επίσης και η τεχνοτροπία της αρχιτεκτονικής του, αφού αυτή είναι σταυροειδής με τρούλο. Η κατασκευή είναι βαριά, με μεγάλους λαξευτούς λίθους ελαφρά ασβεστοχρισμένους. Η στέγη είναι καλυμμένη με παλιά κεραμίδια βυζαντινού τύπου, ενώ ο τρούλος φέρει περιμετρικά τέσσερα στενά ορθογώνια ανοίγματα, σαν πολεμίστρες. Το εσωτερικό του ναού είναι πολύ καθαρό, και διατηρείται σε καλή κατάσταση, απουσιάζουν όμως παντελώς οι τοιχογραφίες. Η τοποθεσία είναι υπέροχη, ένα οροπέδιο σε υψόμετρο 400 μέτρων, με πουρνάρια, κουμαριές, κτήματα με ελαιώνες και στις πλαγιές μικρά

Ξυλόφουρνος στην Πάνω Μούσκα. ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

Ο ίδιος ξυλόφουρνος με λίγο ευφυές... ZOOM από τον Βρανά, μας κοιτάζει ...

συναφρωμένος και θλιμμένος. ΦΩΤ. Δ. ΒΡΑΝΑΣ

χωραφάκια σε αναβαθμίδες, που έχουν βέβαια πάψει από χρόνια να καλλιεργούνται. Δ-ΝΔ του ναού διακρίνεται το παλιό μονοπάτι επικοινωνίας με την Πάνω Μούσκα. Ως γνήσιος πεζοπόρος ο Σταύρος απαρνείται την άνεση του αυτοκινήτου και κατευθύνεται με τα πόδια στο χωριό, όπου ήδη έχει φτάσει ο κυρ-Αντώνης με τον Ψαρρή.

Το σπίτι του κυρ-Αντώνη, μαζί με ένα διπλα-

νό, βρίσκονται στο υψηλότερο σημείο του οικισμού. Η θέα προς τον Σαρωνικό και τις αντικρινές πλαγιές του ηφαιστείου είναι απλά ανεπανάληπτη.

Εδώ σώζεται σε άριστη κατάσταση ένα αλώνι εκπληκτικό με στέρνα, που στο λίθινο στόμιό της είναι λαξευμένη η χρονολογία 1850. Η ίδια χρονολογία είναι λαξευμένη και στην στέρνα του κυρ-Αντώνη, φτιαγμένη από τον προπάππο Αντώνη Πάλλη. Δίπλα της σώζεται αναλλοίωτο και το παλιό πατητήρι, με όλα τα μηχανήματα και την ρεαλιστική λειτουργικότητα των χώρων του.

Σκέφτομαι πόσα πολλά πράγματα μπορούν να διαλάθουν την προσοχή ενός επισκέπτη, αν δεν έχει τη δυνατότητα ή την υπομονή να εντρυφήσει στις λεπτομέρειες της ζωής των ανθρώπων ενός τόπου.

Στο μεταξύ ο κυρ-Αντώνης εξαφανίζεται για λίγο στην κουζίνα του. Καθόμαστε σ' ένα τραπέζακι στο μπαλκόνι, κάτω από τον ζεστό ήλιο του απομεσημέρου, ρεμβάζοντας. Κάποια στιγμή ο φίλος μας επιστρέφει. Παξιμάδια, δικές του ελίτσες και λευκό κρασί από το αμπελάκι του με ελαφριά πρόσμειξη ρητίνης από τα πεύκα των Μεθάνων. Πραγματικός αιθέρας!

Κοντά στα 70 του ο κυρ-Αντώνης έχει ασχοληθεί σ' όλη του τη ζωή - και εξακολουθεί να ασχολείται - από διάφορες εκλεγμένες θέσεις με τα κοινά του τόπου του. Μετά απ' όλη αυτή την ανιδιοτελή και πολύχρονη προσφορά συγκεντρώνει την εκτίμηση και την αναγνώριση όχι μόνον των συγχωριανών αλλά του συνόλου των συντοπιτών του. Άνθρωπος αεικίνητος, λεπτός και νευρώδης, δουλευτάρης σκληρός, είχε πρόσφατα τη μέγιστη ατυχία, να χάσει σε μικρό διάστημα το γιο και τη γυναίκα του. Πόνος ανείπωτος, αβά-σταχτος. Τον αντιμετωπίζει με το κεφάλι ψηλά, δεν καταθέτει τα όπλα, εξακολουθεί ν'

απασχολείται όλη μέρα. Κάποιες όμως στιγμές το βλέμμα του αφαιρείται, πλανιέται μακριά, παύει να μιλάει. Υψώνει το ποτήρι του και τσουγκρίζει μαζί μας στη μνήμη αυτών που έχασε...

-Ελάτε δυο λεπτά να σας δείξω το κελλάρι μου, λέει ο φίλος μας σπάζοντας τη σιωπή του. Βαρέλμα κρασιού αραδιασμένα στη σειρά, το καθένα με την ποικιλία του, μεγάλα δοχεία λαδιού, ελιές, προϊόντα της γης απαραίτητα σε κάθε αγροτικό σπίτι.

Όλα τακτοποιημένα, σ' ένα περιβάλλον νοικοκυρεμένο και πεντακάθαρο.

-Τώρα πρέπει να τα φροντίζω όλα μόνος μου, ψιθυρίζει.

Το λάδι του είναι εξαιρετικό, με πλούσια γεύση και άρωμα, η οξύτητά του δεν ξεπερνάει το μισό βαθμό! Είναι αδύνατον να εγκαταλείψω αυτό το δροσερό κελλάρι, χωρίς να πάρω μια μεγάλη ποσότητα για το σπίτι.

Τη στιγμή που φτάνουμε στην ΑΡΣΙΝΟΗ προλαβαίνουμε τον ήλιο που κρύβεται δεξιά από το Ορθολίθι, σ' ένα σημείο, τουλάχιστον

Χτισμένη το 1850 από τους προπάππους του κυρ-Αντώνη, η ωραία πέτρινη στέρνα εξακολουθεί να αποθηκεύει το βρόχινο νερό. ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ

**Δραματικό χειμωνιάτικο δειλινό στον κόλπο της Επιδαύρου από το μπαλκόνι της ΑΡΣΙΝΟΗΣ.
Διακρίνεται η χαρακτηριστική μύτη από την κορυφή "ΟΡΘΟΛΙΘΙ". ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ**

30^ο νοτιότερα από το ακρωτήριο της Κρασοπαναγιάς, που βυθιζόταν το καλοκαίρι. Απομένω απέναντί του για ένα εικοσάλεπτο κρατώντας στα χέρια τη φωτογραφική μου μηχανή.

Αργά το βράδυ κατηφορίζουμε στα Μέθανα. Είμαστε προσκεκλημένοι από τη **Βίκη Λέκκα** και τον αδερφό της **Γιώργο** στο Καφέ-Μπαρ "**Κρυπτεία**", εξειδικευμένο στην Ιταλική κουζίνα. Η είσοδος στο κατάστημα είναι μια αποκάλυψη. Κάθε σημείο του αποπνέει μια έντονη αύρα ρομαντισμού και παρελθόντος. Τα μικρά και παμπάλαια συμπαγή τουβλάκια στους τοίχους και στο μπαρ, η ντόπια ηφαιστειακή πέτρα, το ξύλινο δάπεδο και ταβάνι, η μουσική και ο φωτισμός, δημιουργούν έναν χώρο απρόσμενης ομορφιάς. Η παλιά, παραδοσιακή αποθήκη του 1932 δεν θα μπορούσε να τύχει ωραιότερης μεταμόρφωσης.

Η κουζίνα της Βίκης είναι εξαιρετική και οφείλεται, τόσο στο μεράκι της όσο και στην θεωρητική και πρακτική της εξάσκηση σε αντίστοιχη σχολή και δίπλα σε καταξιωμένο chef των Αθηνών. Θα μπορούσε να κάνει

φантаχτερή καριέρα στην πρωτεύουσα, προτίμησε όμως να επιστρέψει στον τόπο της και από τον Αύγουστο του 2003 να δημιουργήσει την "Κρυπτεία".

Ο κατάλογος είναι μακρύς και η ποικιλία των γεύσεων μεγάλη. Περιοριζόμαστε να αναφέρουμε αυτά που δοκιμάσαμε: Κοτόπουλο φιλέτο μαριναρισμένο με μουστάρδα και πάπρικα, φρέσκια πάστα τορτελίνα με γέμιση σπανάκι, κρέας ή τυρί, κοτόπουλο σωτέ με λάδι από λιαστές ντομάτες, βαλσάμικο και Αγιωργίτικο κρασί.

-Αν έβρισκα αστακό, θα είχατε την εμπειρία της αστακομακαρονάδας, μου λέει η Βίκη.

-Η αναμονή είναι καλύτερη, της απαντάω. Ας περιμένουμε να την απολαύσουμε το καλοκαίρι, με τα τραπεζάκια έξω στον ήσυχο πεζόδρομο, αγναντεύοντας τη θάλασσα.

Επίλογος

Πολλές φορές με ρωτάνε, ποιος τόπος στην Ελλάδα μου αρέσει περισσότερο. Πάντα μ' αιφνιδιάζει η ερώτηση, δεν ξέρω τι ν'

"ΚΡΥΠΤΕΙΑ", Καφέ-μπαρ-Ιταλική κουζίνα (τηλ. 22980-92091). Στον εκπληκτικό χώρο που δημιούργησε η ΒΙΚΗ ΛΕΚΚΑ προσφέρει εξαιρετικά εδέσματα και άψογη εξυπηρέτηση.

ΦΩΤ. Θ. ΜΠΑΣΙΓΟΥΡΑΚΗΣ

εαρινή έκθεση φωτογραφίας

τα ορεινά Μέθανα με τον φακό
του Δημήτρη Βρανά...

Ξενώνας **Αρσινόη**
Μεγαλοχώρι Μεθάνων

από 25 Μαρτίου μέχρι 10 Απριλίου 2005
εγκαίνια Παρασκευή 25 Μαρτίου στις 19:00 μ.μ

χορηγός επικοινωνίας περιοδικό
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

με την αιγίδα του
ΔΗΜΟΥ ΜΕΘΑΝΩΝ

info: arsinoimethana@yahoo.gr

οργάνωση έκθεσης Ξενώνας Αρσινόη

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΘΑΝΩΝ

απαντήσω, σε κάθε της γωνιά η Ελλάδα είναι όμορφη. Αν μου ζητούσε ωστόσο κάποιος να ξεχωρίσω έναν τόπο γαλήνιο και ανθρώπινο, μια απ' τις πρώτες επιλογές μου θα ήταν οπωσδήποτε τα Μέθανα.

Ευχαριστίες

Θεωρώ πολύ κοινότοπο να επαναλάβω τις ευχαριστίες μου στον Δήμαρχο Μεθάνων **Χρήστο Πάλλη**, τον δημιουργό της **ΑΡΣΙΝΟΗΣ Δημήτρη Πάλλη**, τον **Σταύρο Κούβαρη** και τον **Δημήτρη το Βρανά**, τον **κυρ-Αντώνη**, τον **Περίκλή**, το **Θοδωρή**, τη **Βίκη** και το **Γιώργο**. Μετά από τρεις φορές στα Μέθανα και τόσες όμορφες στιγμές είναι πια **ΦΙΛΟΙ** και κατέχουν δικαιωματικά μια θέση στην καρδιά μου.

Χρήσιμες Πληροφορίες

ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΛΗΣΗΣ: 22980
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΜΕΘΑΝΩΝ: 92324
ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟ: 92279

Ξενώνας "ΑΡΣΙΝΟΗ": 92900
ΟΙΝΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ "ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ"
(Καμμένη Χώρα): 92093
ΚΑΦΕ-ΜΠΑΡ-ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ
"ΚΡΥΠΤΕΙΑ", πεζοδρ. Πέτρου Ράλλη 5 92091
Αντώνης Πάλλης (εξαιρετικό λάδι-
ΜΑΚΡΥΛΟΓΓΟΣ): 32431

Περισσότερες πληροφορίες και αναλυτικό άρθρο για τα Μέθανα φιλοξενείται στο **ΕΛ-ΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ**, τεύχος 40.

Επίσης κάθε χρόνο ο **Δήμος Μεθάνων** με τον **Επαγγελματικό Σύλλογο** και σε συνεργασία με τον όμιλο **UNESCO** (Πειραιά-Νήσων) διοργανώνουν το **Καρναβάλι του Αγροσαρωνικού**, με πλούσιες εκδηλώσεις, που εφέτος αρχίζουν στις **3/3** με το **Έθιμο του "Μπούρη"** από τον σύλλογο Γυναικών και ολοκληρώνονται στις **12/3** με **Αναπαράσταση Μεθανιτικού Γάμου**, **13/3** με **Παρέλαση του Καρναβαλιού** και **14/3** με **Πέταγμα χαρταετών** στην παραλία των Μεθάνων.

Ο παραδοσιακός ξενώνας Αρσινόη βρίσκεται στο **Μεγαλοχώρι Μεθάνων** ένα από τα οχτώ ορεινά χωριά του όρους Χελώνα. Ο ξενώνας προέρχεται από αναπαλαίωση δημοτικού σχολείου. Τα δωμάτια διαθέτουν 4 κρεβάτια, μπάνιο, θέρμανση, A/C, ψυγείο, εστίες μαγειρικής, μικρή βιβλιοθήκη και **δεν έχουν TV**. Η ταβέρνα προσφέρει την τοπική παραδοσιακή κουζίνα. Ο επισκέπτης έχει την δυνατότητα να πεζοπορήσει σε πανάρχαια καλοδιατηρημένα μονοπάτια, που διασχίζουν ηφαιστειακά πετρώματα, δάση χαλέπιας πεύκης, εγκαταλελειμμένα χωριά. Να φύγει από τους αγχωτικούς ρυθμούς της πόλης αλλά και από τον συνωστισμό των τουριστικών κέντρων, να βρει τη γαλήνη που αναζητά, τον «ήχο της σιωπής»...

Τηλ.

22980/92900
www.methana-hostel.gr
e-mail: info@methana-hostel.gr

Ξ Ε Ν Ω Ν Ε Σ • Ε Σ Τ Ι Α Τ Ο Ρ Ι Ο

ΟΡΕΙΝΑ ΜΕΘΑΝΑ

Τόπος για αυθεντικούς περιηγητές

Σε απόσταση μόλις 2,5 ωρών από την πρωτεύουσα, στα ορεινά χωριουδάκια και τα παραθαλάσσια της χερσονήσου των Μεθάνων, η πρωτόγονη, από-θνητη και απλοϊκή ομορφιά τους θα σας γυρίσει πίσω στο χρόνο και κυρίως θα σας πείσει πως βρίσκεστε "αλλού" ... πολύ μακριά ...Ελάτε, λοιπόν, να γνωρίσετε από κοντά τα ορεινά Μέθανα!

♦ Έναν τόπο που γεννήθηκε μέσα από ηφαιστειακές εκρήξεις που κράτησαν περίπου 2 εκατομμύρια χρόνια. Είναι ένα από τα τρία μεγάλα ηφαιστεια της Ελλάδας μετά την Σαντορίνη και τη Νίσυρο. Να γνωρίσετε από κοντά τους 30 ηφαιστειακούς κρατήρες και κυρίως να επισκεφτείτε, σε μια μυσταγωγική πεζοπορία, τον κρατήρα της Καμένης Χώρας, που θα ανυψώσει τον ψυχικό σας κόσμο καθώς θα προσεγγίζετε ένα υπέροχο, τραχύ και επιβλητικής ομορφιάς τοπίο...

♦ Να περπατήσετε στα 120 χιλιόμετρα καλοδιατηρημένων μονοπατιών στο όρος Χελώνα (υψόμ. 740μ.), που διασχίζουν ηφαιστειακά πετρώματα εγκαταλελειμμένα χωριά, εξωκκλήσια και να γνωρίσετε από κοντά την πλούσια χλωρίδα (ορχιδέες, μανιτάρια, άγρια τριαντάφυλλα, φαρμακευτικά βότανα κ.α.) και τη πλούσια πανίδα (ορεινές πέρδικες, χελώνες, αλεπούδες, νυχτερίδες, πεταλούδες, τη μικροσκοπική "Αλκιόνη" που ζει από τα ψάρια της περιοχής κ.α.) του τόπου μας.

♦ Να επισκεφτείτε ένα από τα ωραιότερα σπήλαια

της περιοχής, το "σπήλαιο των περιστεριών", λιμναίο με 250 μ. βάθος, που χωρίζεται σε τρεις θαλάμους.

♦ "Περπατώντας στο παρελθόν"...να δείτε την αρχαία ακρόπολη που αποτελεί τη σημαντικότερη και παλαιότερη αρχαιολογική θέση της χερσονήσου, αφού έχει κατοικηθεί το 5000 π.Χ. από τη μέση νεολιθική περίοδο.

♦ Στα δεκάδες ταβερνάκια και καφενεία των χωριών μας, να νιώσετε την αυθεντική ανθρώπινη φιλοξενία και να απολαύσετε αγνά προϊόντα όπως ακριβώς τα έπλασε η φύση και οι άνθρωποι των χωριών μας.

♦ Αν όμως όλα αυτά σας έχουν ήδη "κουράσει", θα προτείναμε να κάνετε ένα υδρομασάζ με ζεστά ιαματικά νερά στις πηγές μας, που σίγουρα θα σας αναζωογονήσει!

♦ Συγγνώμη που δεν θα μπορούσαμε να ανταποκριθούμε στους φίλους που επιθυμούν τις εξωτικές αμμουδιές, την κοσμοπολίτικη ζωή, την πολυτέλεια. Δεν έχουμε...

♦ Για όλα αυτά και για πολλά άλλα.... αξίζει να γνωρίσετε τα ορεινά Μέθανα!

ΔΗΜΟΣ ΜΕΘΑΝΑ τηλ. 22980-92215 www.methana.gr

